

et see karjapoiss, sellest tema proua üks kord teel oli rääkinud, juba nii kaugel oma ajas oli jõudnud.

Ehk füll edaspidine lugu teadmata oli, siisgi wöötis Martin nõuks suurdefooli ennast sisse kirjutada lasta, mingu kuda tahes. Ta lootis oma hää õnne pääl. Ka oliwad tal Tartus mitmed tuttawad jõuksad perekonnab, keslega ehk häda ajal sa oma aja pärast tahtis rääfida. Kui koolide waheaga, mis ta enamiste oma koelisõprade juures mööda saatiti, otsa sai, läks ta siis ka Tartu ja laäris ennast studentide arwu ülesse wöötta. Üks ari oli talle wäga kasuks. Ta oli gymnasius hoolega õppinud ja esimese numbri eksami teinud. Selle pärast telliti gymnasii poolelt, et tal ettelugemiste ja üleüldse õpetuse eest midagi tarvis maksta ei oleks. Seda tehti sa universiteedi poolt, ja see oli talle suureks kergituseks.

Suurefooli pääl on tahte seltsi õppijaid: ühed on, kes iseäralistes seltskondades, mis corporationides (ütle: corporatōnides) hüütakse, kõrku hoiawad ja kirjud wärwimütsid selle tunniswärgiks kannavad; teised ei kannata neid mütsisid, ei hoia sa mitte iseäralistes seltskondades kõrku. Need studendid, kes corporationis on, nimetavad endid corporellideks, see on seltskondlasteks ja teisi, kes mitte corporationides kõrku ei hoia, metslasteks, Saksa keeli „wildeks“. Seltskondlaste ehk corporelide seffa löötivad need, sel rohkem raha ja aega on, nagu mõisnikude ja suurema rahva lapsed, aga mõni kord sa muidugi väesemad, kes kellelegi ei ole sisseastumine keelatud. Igas üks, kes corporationisse astub, peab mõnda

õppima ja tegema, mis metslased teha ei pruugi, nagu mõekadega wehklema teine teise vasta, pidusid (commersisid) pidama, mil enamastel linna ümberkaudu maale sõidetakse ja kus õlu ja mitmet seltsi viinad ilu peawad ülenedama, ja palju muud sellest sarnast. Mõekadega wehklemine on aga sa palju metslaste seas pruugis, ehk füll nendel sefs fundi ei ole. — Noor student, kes esimest aastat universiteedi pääl on, nimetatakse „rebaseks“ (Fuchs), kes teist aastat, „nooreks majaks“ (junges Haus), kolmat aastat „wanaks majaks“ (altes Haus), neljat aastat, „sammalpääks“ (bemoostes Haupt). Seltskondades peawad rebased hästi kävalad, färmjad, sõnakad ja tublid rehkslejad olema. Kui noor maja, wana maja ehk sammalpää rebasele midagi täksu annab, peab see silmapilk sõna kuulma. On rebane vastik olnud ehk muidu sõnas ehk teos wanema studendi vasta efinud, siis annab wanem temale flaasi täie õlut laituse joogiks juua ja laulab sääl juures: „Woat“, paha teinud rebane, oi litum larum leier, kes teda hästi naerdakse, et litum larum leier; joo rebase pää, joo; joo rebase pää joo! — On rebane corporationis hästi wanemate meelee pärast olnud, siis antakse temale mõne aja pärast ühe wanema studendi soovimise poole luba wärwimütsi fanda. Muidugi peab niisugune wanem student ise wärwi-mütsi fandja olema.

Et niisugused corporationi ašjad nagu ülemal ütlesin, oma jagu aega ja raha wöötawad, ei heida mitte kõik corporationise. Tartus on paewalt kolmisada suurefooli õppijat wärwimütsi fandjat,